

τίου από κοντά και ριζώθηκε μέσα μας ή πεποίθηση πως όλα παίνεματι κι είν του γράφεις δὲ θὰν τὸ πάρει πάνου του και δὲ θὰ τὸν πάρεις και σὺ στὸ λαιμό σου.

*

Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τοῦ περασμένου Σαβάτου μ' ἕνα δυνατό τῆς ἄρθρο, μὲ τὸν τίτλο «Φτειάζτε τώρα ἐπανάσταση» ἔδωσε τὴν ἀληθινὴ εἰκόνα τῆς σημερινῆς μας χαώδικης πνευματικῆς κατάστασης.

Νά, τὸ περίφημο ἄρθρο :

«Κατηνάλωσε δυστυχῶς ὁ «Χρόνος» και χθὲς δύο ἐγλωτιστάτας και δυνατογραμμένας στήλας ἐμμένων εἰς τὴν πλάνην του διὰ ἴτο δυνατόν μία σ τ ρ α τ ι ω τ ι κ ῆ ἐπανάστασις νὰ ἀναγεννήσῃ τὸν τόπον. Στρατιωτικὴ ἐπανάστασις κατὰ κανόνα εἶνε ἐθνικὴ τραγωδία. Τὸ ὅτι ἡ ἰδικὴ μας μάλλον ὠφέλησεν ἢ ἔβλαψεν, τοῦτο εἶνε ἐξαιρέσις. Καὶ ἡ ἐξαιρέσις αὐτὴ εἶνε πρὸς τιμὴν τῆς.

«Διὰ τοῦτο εἰ ὑπερ αὐτῆς ἔπαινοι μας και τὰ πρὸς αὐτὴν συγχαρητήριά μας.

«Στρατὸς ἔκαμε τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1759 ; Στρατὸς τὴν τοῦ 1830, τὴν τοῦ 1848, τὴν τοῦ 1870 ; Ὅχι. Στρατὸς τὴν ἀγγλικὴν ; Ὅχι.

«Αἱ ἐπανάστασις διὰ νὰ ἐπιτυχάνουν πρέπει νὰ εἶνε λαϊκαί. Ἄλλὰ και αὐταὶ ὄχι ἀλλὰ γαλλικά, βίαιαι και ἀμοχαρεῖς και ἐρειπίωδεις και καταστρεπτικαί, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἀγγλοσαξωνικά ἰδεώδη.

«Ἡξέυρει ὁ «Χρόνος» πῶς παρασκευάσθη ἡ πολιτικὴ ἐτανάστασις τῶν Γερμανῶν τοῦ 1848 ; Δι' ἀγώνων ὑπὲρ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

«Ἄλλ' ἡμεῖς τοιοῦτου εἴδους παρασκευὴν τὴν εἴχαμε ἀπὸ τὴν ἀνάποδῃ, κατὰ τὰ Εὐαγγελικά. Τότε πῆγαμε 1900 χρόνια πίσω, ζητήσαντες νὰ εἰμεθα τυφλοὶ θρησκευτικῶς, νὰ μὴ ἐνοοῦμεν δευτερὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ μέγα βιβλίον, τὸ μαγικὸν βιβλίον ποῦ εἶνε δι' ἡμᾶς κλειστὸν βιβλίον, σφραγισμένον βιβλίον.

«Λόγιοι και ἀμαθεῖς, λαὸς και ἐπιλεκτοὶ, πολιτευόμενοι και κοινωνία, ἀπεπατοκαταρισταὶ και καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου εἶχον τότε μίαν και μόνην γνώμην. Γνώμην κατὰ τῆς ἐλευθερίας, γνώμην κατὰ τοῦ Χριστοῦ.

«Μόνον ὁ μεγαλοφυὴς Ἀργισπύκοπος Κεφαλληνὸς Δωριζας, μόνον ὁ βαρβαρὸς Χριστιανὸς και Ἕλληγ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Διομήδης Κυριακὸς και κατὰ τρίτον λόγον ἡ «Ἀκροπόλις» ἀνεδείχθησαν μαχηταὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, μαχηταὶ τῆς ἐκκλησιεῦσως τοῦ Εὐαγγελίου, μαχηταὶ ἀληθινῆς πνευματικῆς ἐποικιστικῆς.

«Ὅλοι οἱ ἄλλοι, οἱ κουστουριῶτες, τὰ βατράχια, οἱ κόρακες, οἱ χῆνες, τὰ τύπανα, οἱ ζευριάδες ἦσαν κατὰ.

«Φτειάζτε τώρα ἐπανάστασιν μὲ τοιαύτην λαϊκὴν και ἐπιλεκτικὴν διανοητικότητά !»

σικὴ τοῦ Ἀττίγγανου, εἰκόνα τῆς ψυχῆς του, ἔχει γνώρισμα τὸ αὐτοσχέδιο και τὸ αὐτόματο και τὸ ἀκράταγο και τὸ ἀκανόνιστο και τὸ ἀνυπόταχτο. Φυσικότερα τέτοια ἐμπνευστὴ ἔπρεπε νὰ πάρει τέτοιο δρόμο. Δὲν τὴν ξέρω τὴν τσιγγάνικη μουσικὴ, δὲν ξέρω ἀκόμα ποῖο νόημα δίνει ὁ ποιητὴς στὰ παραπάνω χαρακτηριστικὰ ποῦ τῆς ἀναφέρει. Ἄν τοὺς δίνει τὸ καλλιτεχνικὸ, τότε δὲν μπόρεσε νὰ ταιριάσει τὸ τραγοῦδι του παρὰ μόνον μὲ τὸ ἀκανόνιστο και τὸ ἀνυπόταχτο στὸ ἀντικαλλιτεχνικὸ νόημα. Ἄν τοὺς δίνει τὸ ἀντικαλλιτεχνικὸ, δηλαδὴ τῆς ἀκαταστασίας, και τότε ἀκόμα, ἂν ἤθελε νὰ ἐκφράσει αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ μὲ τὸ τραγοῦδι του, ἔπρεπε νὰ βροῖ τὴν τεχνικὴν ἐκφραση τοῦ συνταγματικῆς οὗ οὗ τρόπου ποῦ νὰ δίνει τὴν παρόμοια ἐντύπωση, ὡστόσο τὸ δικό του τὸ τραγοῦδι νὰναι πάντα ποιητικόν, νὰναι πάντα μὴ πλαστικὴ μορφή, ποῦ διχωρ τῆς δὲν εἶνε δυνατό νὰ εἰπωθεῖ καλλιτεχνικὸ ἕνα ἔργο. Για νὰ μὴ νιώσει κανεὶς τί θέλω νὰ πῶ, ἂς φανταστῆ ἕνα ζωγράφο ποῦ θέλοντας νὰ παραστήσει τὴν ἀκαταστασία ἐνὶς γόφτικου τσαντηριοῦ, ἀντὶ νὰ μᾶς τὴν παραστήσει καλλιτεχνικά, ἀρκοῦνταν νὰ μᾶς δώσει τὴν ἐντύπωσή τῆς μὲ τὴν ἀ

ΘΛΙΜΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

*Σαπλώθησαν ὀμίχλης σκοτεινῆς
στὶς ἀκροποταμῆς,
ὄταν μαῦρος τενωθήκαμε κοπνὸς
και πνίξανε τὸ φῶς.*

*Ποῖός νᾶναι τάχα μόνος ποῦ μιλεῖ,
και πικραντιλαλεῖ
ὄταν περῶ ὄταν ἴσκιος ἀλαφρὸς
πνιγμένος στεναγμός ;*

*Τὰ μάτια μου κλεισμένα τὰ κροτῶ,
ποῖός εἶναι δὲ ρωτῶ,
κι ὄχρῃ στὴν ταρογμένη μου ψυχῇ
ἡ ἐλπίδα ξαναζεῖ.*

ΡΗΝΑ ΔΕΒΑΝΤΗ

ΤΑ ΣΑΒΑΤΟΒΡΑΔΑ ΤΟΥ 'ΝΟΥΜΑ,

Ὁ κ. Κωστῆς Χαριτάκης μᾶς διάβασε τὸ περασμένο Σαβατόβραδο μιὰ μελέτη του, ἢ μιὰ «Σπουδὴν» του (καθὼς λέει ὅλη τὴν ἐμμετρὴ και τὴν πεζογραφικὴν ἔργασίαν του) μὲ τὸν τίτλο «Ἡ αἰσθητικὴ ἀτὴ γλώσσα». Τὸν κ. Χαριτάκη τὸν ἀκούσαμε μὲ προσοχῇ, συζητήσαμε τὶς γνώμεις του και στὸ τέλος τοῦ συστήσαμε νὰ τὴν καλοδουλέψῃ περισσότερο τὴ μελέτη του και κατόπι νὰ τὴν τυπώσῃ.

Ἔστω ἀπὸ τὸν κ. Χαριτάκη ὁ ποιητὴς Σωτήρης Σκίπης μᾶς ἀπάγγειλε μὲ τὴν γιομάτη γλῶσσα και νεῦρα ἀπαγγελία του τὴν ἔβδομη ραφιδά του «Ἀπέθαντος». Ὅλοι βρήκαμε σωστὴ τὴν γνώμη τοῦ Ἑβραίου πῶς ὁ «Ἀπέθαντος» εἶναι γραμμένος «μ' ἐλληνικὴ φαντασία» και γι' αὐτὸ πρῶτη φορὰ τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» βοῦίξε ἀπὸ τὰ χροκοροτήματα.

Τώρα ταχτικά στὰ Σαβατόβραδα ἔρχεται ἡ Δρ Παπᾶ, φοιτήτρα τῆς Γεντρικῆς και συντροφισσα τῆς «Φοιτητικῆς Συντροφισσῆς» κ' ἐλπίζουμε πῶς κανένα Σαβατόβραδο θὰ μᾶς διαβάσει και τίποτα δικό τῆς.

ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ

καταστασία τῆς δικῆς του τεχνικῆς. Κάτι παρόμοιο μέσο διάλεξε ὁ ποιητὴς τοῦ «Δωδεκκαλογου» και κάπια ὀμια αἰσθητικὴ διδάχνη μὲ τὰ παραπάνω λόγια. Κ' ἐξοφλώντας ἔτσι μὲ τὴν δικαιολογία αὐτὴ τὴν ἔλλειψη τῆς πλαστικῆς μορφῆς τοῦ ἔργου του, μᾶς λέει πῶς «ποιεῖ μουσικόν». Μὰ μὴ μὴ φαίνεται πᾶ νὰ παραξενεῖ κάπως και τὸ νόημα τῆς μουσικῆς, γυριθόντας νὰ τὸ σκοτίσει μεταφυσικά κατὰ ἰδιόρρημα δικό του τρόπο (σελ. 22) και πᾶ νὰ συγχύξει λιγάκι και τὴν ἐνοια τοῦ πλαστικοῦ και μουσικοῦ στὴν ποίηση. Μὲ τὸ πρῶτο φαίνεται νὰ νιώθει μόνον ἐκεῖνο ποῦ ἔχει τὴν ὁμορφιά και τὴ μορφή ἀγάλματος πῶς, μὲ τὸ δεύτερο ἐκεῖνο ποῦ δίνει τὴν πῶ κυματιστὴν και ἀόριστὴν ἐντύπωση τοῦ ἤχου. Δὲν εἶμαι οὔτε ἀπῆμακρα μουσικός, νομίζω ὅμως πῶς και σ' ἕνα μουσικὸ ἔργο εἶναι ἀπαραίτητὴ μιὰ πλαστικότηता, δηλ. μιὰ σταθερὴ μορφή, μιὰ ὀργανικὴ ἐνότητα, μιὰ πλέρις ἐκφραση, μιὰ στοργυλαδά. Κ' ἕνα ποίημα, ὅσο κι ἂν εἶναι ἡ ἐκφραση του πῶτερο μουσικὴ παρὰ πλαστικὴ, ὡστόσο πρέπει νὰναι μιὰ πλαστικότηता, μιὰ ἐνότητα και στοργυλαδά, ποῦ, ὅσο κι ἂν δὲν μπορῶ νὰ τὴ βρῶ κ' ἐγὼ σὲ καμιά ἀπὸ τὶς κάθε λογῆς δοκιμῆς μου, φαίνεται ὅμως νὰναι ἀπαραίτητὴ ἀπὸ κάθε σοβρότερο ἔργο τέχνης. Καὶ μὲ τὸ νόημα αὐτὸ ἐπιβάνονταν μιὰ πλαστικότερη μορφή στὸ «Δωδεκκαλόγο».

(Στᾶλλο φύλλο τελιώνει)

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΖΕΡΒΟΣ : ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ. Λονδίνο 1910». Ἀπὸ τὸμορφο βιβλιοκράκι τοῦ Γιάννη Ζερβῶ ἑσσηκῶνουμε μερικὸς στίχους, τοῦτους ἐδῶ :

ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

*Τὶ μ' ὀδηγᾶς τρανόφτερη στ' ἀπάτητό σου σπύτι!...
Λησμόνα με στὸν κάμπο αὐτὸ νὰ περπατᾶω σκυμένα
και νὰ μὲ τρώῃ ἡ γύμνια μου, ἀλοῖ!.. τ' ἀποσπεριτῆ
ἄσε με μόνον νὰ θωροῦ τὰ κάλλη ἐρωτεμένα.*

*Κι ἄσ' με στὴν ἐρημῇ ἀμμονδιὰ μὲ τὶς σκιές μου
ἀντάμα
στὰ γλαρονήσια νὰ γρικῶ π' ἀφροκοπάει τὸ κύμα.
Νὰ μὲ χτυπᾶ σὰ χάδεμα τοῦ Θεοσιτῆ τὸ κάμμα
κι ἀνέλπιδα νὰ σὲ ποθῶ, ὡσποῦ νὰ γίνω θεῖμμα.*

*Εἶναι μικρὰ μου τὰ φτερά και δὲ θὰ σ' ἀγκαλιάσω.
Μὰ ἔχω καρδιὰ ποῦ ἡ ἀγάπη σου μὲ βιά τὴ σνεπαίρνει
κι ἂν ζήσῃ ἀγλύκαντὴ ἀπὸ σέ, στὸ τέλος θὰ σὲ φτάσω
μὲ ταῖρι μου ἕνα σῖνεφο ποῦ μιὰ πνοὴ θὰ σέβρη...*

Ὁ ἴδιος ὁ ποιητὴς, βλέπετε, χαρκατηρίζει τοὺς στίχους του. Καὶ τοὺς χαρκατηρίζει πολὺ ὀμορφα και πολὺ ἀληθινὰ. Ὅποιος ζῆταε ἀπὸ τὴν ποίηση κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴν καλοδουλεμένο στίχο και ἀπὸ τὸ ἐρήμερο τραγοῦδι, διαβάζοντας τὰ «Νησιώτικα τραγοῦδικα» κ' ἐστάνοντας στὸ παραπάνω τραγοῦδι, δὲν μπορεῖ, θὰ συλλογιστῆ :

— Ἐχει δικίον ὁ ποιητὴς. Ἡ λαχτήρα του εἶναι τρανή, μὰ μικρὰ τὰ φτερά του και πάντα ἀνέλπιδα θὰ τὴν ποθεῖ τὴν Ποίηση.

Κεῖνος ὅμως ποῦ δὲν εἶναι και τόσο δύσκολος και δὲν ἔχει και τόσο μεγάλες ἀπαίτητες, κι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του κι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, θὰν τὸ καταχαρῆ τ' ὀμορφο βιβλιοκράκι τοῦ φίλου μας Ζερβῶ, γιατί θὰ βρεῖ γλυκὰ τραγοῦδικα μέσα και στίχους κελούς και ποῦ και ποῦ, στὰ ἀλίγα συντρίμια μάλιστα, κάπια ποιητικὴ πνοὴ ποῦ ὑπόσκαται καλύτερα τραγοῦδικα ἀπὸ τὰ τωρινὰ του.

Τὸ «Θερινὸ γέμμα», τὸ «Νησιώτικὸ τραγοῦδι», οἱ ἀστίχοι (σελ. 14 και 15) και τὰ «Καβοκάρβα» εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη μας, τὰ καλύτερα τῆς συλλογῆς. Ὁ κ. Ζερβὸς ἔχει δημοσιέψει σὲ περασμένα χρόνια ἀρκετὰ τραγοῦδικα του στὸ «Νουμά» ὡστε δὲν εἶναι ἄγνωστος στοὺς ἀναγνώτες μας.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑΟΝ

«Ἐμεῖς, ποῦ ἔχουμε ὑπογράψει, δίνουμε ἰδῶ πέρα τὸν λόγο τῆς τιμῆς μας και ὀρκιζόμεθα ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ και τῆς πατρίδος ὅτι ἰδρύομεν Σύνδεσμον ριζοσπαστικόν «Ἡ Ἀνάστασις», τοῦ ὀποῖου μόνος σκοπὸς και προσηπία θὰ εἶναι :

1) Νὰ χτυπηθῇ κατακέφαλα ἡ μικροσυγκλαγή, ποῦ ἐνέκρωσε τὸν κόσμον ἐδῶ πέρα ὀπως και σ' ὀλη τὴν Ἑλλάδα και μᾶς ἔκαμε νὰ φύγουμε σὴν γόφτοι ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, μᾶς ἔκαμε νὰ μὴν ἔχουμε ψωμί νὰ φᾶμε και τὴν περιουσίαν μας νὰ μὴν τὴν ὀρίζουμε.

2) Νὰ φωτίσουμε και νὰ ζυπνήσουμε τὸν κόσμον, ὡστε νὰ ξέρῃ νὰ σκεπτεται ποῖο εἶνε τὸ συμφέρον αὐτοῦ και τῆς πατρίδος, ὀπως γίνεται σ'

δλον τόν άλλο κόσμο, τόν πολιτισμένο και τόν ελεύθερο.

3) Να μορφώσουμε τόν κόσμο έτσι, ώστε καθένας να καταλαβαίνει ότι ως πολίτης που είναι, έχει και δικαιώματα μεγάλα, τα όποια δεν γνωρίζει σήμερα, γιατί άλλοι που είχανε συμφέρον του τα κρύφανε και τα εκμεταλλεύθηκαν.

4) Να μάθουμε τόν κόσμο, ότι τα δικαιώματά του δεν έχει ανάγκη να τα ζητάει ως ρουσφέτι από κανέναν, παρά από τας αρχάς της πατρίδος, της οποίας οι υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να τους υπηρετούν σε ό,τι νόμιμο και δίκαιο θέλουν.

5) Θα εργασθούμε για να μας δοθή Δικαιοσύνη και ασφάλεια, για να λείψη αυτή η άναρχια και η κακομοιριά που μας δέρνει σήμερα και εγδυσε κυριολεκτικώς τόν κόσμο εδώ πέρα.

6) Θα εργασθούμε για συγκοινωνία, για να έρθουν σε κόσμο και τα δυστυχισμένα τα χωριά, που οι κάτοικοι αποκλείονται από τόν άλλο κόσμο, αν και πληρώνουν φόρους, και που έχει το καλαμπόκι 50 λεπτά ή οκά, γιατί δεν υπάρχουν δρόμοι.

7) Θα εργασθούμε για να ανακουφισθί ο κοσμάκης από τόσες πληγές που του βρασιάζουν την ψυχή του και να γλυκαθί ο εργάτης ο σκλάβος, που τσόν υποφέρει δουλεύοντας σαν σκυλλί και δεν ίκα νοποιεΐται ποτέ του.

8) Θα εργασθούμε να πάη μπροστά η γεωργία και η κτηνοτροφία, για να ενισχυθί και να ξαναζήση οικονομικώς ο τόπος μας και άναστηθούν έτσι οι άνθρωποι που είναι πεθκμένοι σήμερα από την φτώχεια και την κακομοιριά.

9) Έτσι έλοι μαζί θα ζητάμε να μας βοηθί η Κυβέρνησις σε ό,τι δεν μπορούμε να τσ βγάλουμε πέρα μόνοι μας.

10) Έτσι από ένα χρόνο από σήμερα θα μαζευθούμε στον Έπαχτο, δ.κ. να βγάλουμε την τακτικήν επιτροπήν, που θα διευθύνη τόν Σύνδεσμόν μας, σύμφωνα με τσ καταστατικό που θα εγκρίνουμε έλοι μαζί. Έως τότε δεχόμεθα να μας διευθύνουν οι ιδρυταί του παρόντος Συνδέσμου, Ι. Φαρμάκης, Ν. Σισμάνης, Στ. Σταματίου, Α. Καλαντζόπουλος και Χ. Πάτσης.

11) Σύμφωνα με τόν έργο που δώσαμε είμεθα έτοιμοι να επιβάλλωμεν τσ άνωτέρω και με πΐσαν θυσίαν, πρόθυμοι να τρέξουμε εκεί, που εκείνοι που διευθύνουν, μας καλέσουν.

Ναύπακτος, 1 Μαρτίου 1910.

(Έπονται 700 έπογραφές)

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΣΤΡ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Φίλε Νουμά,

Τώρα που ο Στρ. Σύνδεσμος τέλειωσε τή δουλιά του κι άποχώρει, έσως έφχαριστημένος από τόν έαφτό του, μπορούμε να μιλήσουμε για τσ μεγαλύτερο λάθος του, γιατί τσ πράματ' άποδείξαμε πως έκαμε πολλά τέτια, μπορούμε να μιλήσουμε για τήν τρανότατη παράλειψη που έκαμε να φωτίσει τσ λαό για τσ έργο του. Δεν είναι υπερβολή να πει κανείς πως τσ δυό τρίτα του Έλληνικού λαού δεν έχουνε ούτε άπλή ιδέα για ό,τι έγινε, για ό,τι ζητήθηκε, για ό,τι χρειάζεται και πρέπει να γίνει στο μέλλον. Έμεις που ζούμε στις έπαρχίες με πόνο τσ βλέπουμε άφτό τσ πράμα. Κάθηκε κεί μέσα ένας άνθρωπος με πραχτικό μυαλό να τους συστήσει να βγάλουν μερικά φυλλάδια (όχι βέβαια στη γλώσσα της 'Ανάγκης ειλικρινείας), να τσ μοιράσουν στα χωριά, άκόμα να στείλουν και κατάλ-

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΑΗ

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμματία αξίας . . . 400,000 παρέχοντα κέρδη εις 2,290 γραμματία αξίας δραχ. 200,000. Δια τήν κλήρωσιν της 28 Φεβρουαρίου 1910 εξέδότησαν υπ' αυξοντα αριθμ. 1.25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχήν εις άκέραιον τσ κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ και υπ' αυξοντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ και παρέχοντα συμμετοχήν εις τσ τέταρτον του κέρδους.

Κέρδη εκάστης κληρώσεως	1	έξ	80,000	80,000
	1	έξ	20,000	20,002
	2	άπο	2,300	3,000
	6	άπο	1,000	6,000
	13	άπο	400	6,000
	25	άπο	200	3,000
	1930	άπο	40	78,000
	2000			200,000

Η πρώτη κλήρωσις γενήσεται τή 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1910, η δευτέρα τή 25 'Απριλίου (3 Μαΐου) 1910, η τρίτη τή 27 'Ιουνίου (10 'Ιουλίου) 1910, η τετάρτη τή 31 'Αυγούστου (31 'Ιανουαρίου 1911).

Διά πΐσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματιών άπευθυντέον εις τσ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Έπουργετον Οικονομικών, εις 'Αθήνας.

Ο διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ληλους ανθρώπους να φωτίσουν τσ λαό για τσ τί γυρέβανε ;

Έπρεπε να ξέρουν οι κ. στρατιωτικοί τί κακόβουλες και ταπεινές κ' άισχρές συκοφαντίες τους ψάλανε οι ενδιαφερόμενοι στις έπαρχίες και πότο δηλητηριάσανε τήν κοινή γνώμη, για να καταλάβουν, αν έχω δίκιο να γράφω έτσι. Τσ κληρονομικό που κιντώνεθε ή θέση του, έμποροι (λέγε καλλίτερκ λαθρέμποροι), εκμεταλλεφτές όλων τών ειδών και ποιότητων, μεταχειριστήκανε άσύστολα ψέματα έναντίον του «Έργου της 15ης Αυγούστου» κι ο λαός άρώτιστος και στραβός τσ έχασε έλα. Άκουσα έγω με τέφτια μου ανθρώπους έμμεσα ή άμεσα ενδιαφερομένους να λένε σε χωρικούς γιατί πουλήθηκε ή σταφίδα ρτηνά ή ακρίβησε τσ τάδε ψώνιο,

— Ρώτησε τσ Ζορμπά ή άρτα μας κάνουν οι άξιωματικοί για να πάρουν γαλόλια ! (Μάλιστα, μάλιστα, κύριοι !) Άκούστε και τούτο, για να γελάσετε ή να κλάψετε, όπω; θέλετε. Άκόμα και τσ ζέπισμα στο Συναλλάγημα χρησίμεψε ως κατηγορία έναντίον του Σύνδεσμου ! Άρτα όλα δεν είναι παραμύθια. Είναι λόγια που είπωθήκανε άντιστάσεως μη ούσης» από τήν όρισμένη τάξη τών ρουφηγτών του αλλατος ενός άτυχου λαού, περιφρονημένου από όλους τους λογίων λογίων του γλυκού νερού και του νερού τών καφενειών υποστηρικτές του στρατιωτικούς και κοινωνιολόγους, που τόν βοηθού μονάχα με μετοχές και άπαρέμφατα.

Και τώρα θέλετε να μάθετε τ' άποτελέσματα του «Έργου της Άνορθώσεως» ; Να με πάρει ο διάβολος έμένα αν δεν έβγουν μεθάβριο στις έκλογές της Έθνοσυνέλεψης και στις κατοπινές της Βουλής οι ίδιες άγνές περιστρές που στολίζουν σήμερα τσ Κοινοδούλιο. Άν είχαμε και καμιά έλπίδα από τήν 'Αθήνα (γιατί μονάχα στην 'Αθήνα ή άστική τάξη έχει μερικά στοιχετα τίμια κι άνεξάρτητα), χάθηκε κι αυτή με τσ σύστημα της πλαταιάς περιφέρειας τών κουμπάρων.

Κ' έτσι τώρα, τί είχες Γιάννη ; τί είχα πάντα. Κι όταν τσ μέλλον ζητήσει τους καρπούς του άναστατώματος της χώρας, δε θα βρει άλλους παρά τίς άρθρογραφικές προσπάθειες που γιομίσανε στηλες και στηλες άδικα.

Πικρές άλήθειες για όσους κάτι έλπίσανε, με άλήθειες !

Άνάπλι.

Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Διβελλογράφο. Ο κ. Π. Χορν είναι φίλος μας και φίλος της 'Ιδέας. Άπό όμω; τσόχαφες έτσι για χωρατά, τσ τυπώνουμε εδώ.

Διβελλος κατά άρλουμπισμοϋ (Έπίγραμμα σ' ένκν άρθρογράφου της «Νέας Ζωής») Πολλοί λαλούνε πετεινοί κι άργεί να ζημερώτη. Κ' έσύ άπ' τσ δράμα πήδητες στην κριτική τή γνώση. Πόσες ήρλούμπες άτεχνες για Τέχνη, ή ψυχή μου ! Τά έλα Πηντελάχη μου, τά έλα Πηντελή μου.

κ. Μ. Κοκ. στις Kirk-Killissé. Λίθαμε τή συντροπή κτλ. και σ' εύχαριστούμε.—κ. Γ. Κοκ. στο Μόναχο, Στέλνουμε Γεωρ. και Σαμ. Τέλλο βιβλίο δεν υπάρχει.—κ. Κ. Γουν. στην Πόλη. Για να σου στείλωμε τσ βιβλία που παραγγέλνεις, πρέπει πρώτα να στείλεις τσ αντίτιμο. Έτσι γίνεται γενικά για όλους.—κ. Ν. Παπ. στο Καταπέλλο. Σου στέλνουμε τσ βιβλία. Τέλλα άργότερα.—κ. Ν. Ναχ. στο Liverpool. Τσ φύλλο στέλνεται στη Σαμο. Ο Άλφρεδ σωστής.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμματία

Τροποποιηθείς της κλίμακος τών τόκων τών εις τραπεζικά γραμματία νέων έντόκων καταθέσεων εν όψει ή επί προθεσμία. δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909 ή Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται παρά τε τσ Κεντρικώ Καταστήματι και τοίς Έποκαταστήμασιν αυτίς καταθέσεις εις τραπεζικά γραμματία άποδοτέας εν όψει ή εν όρισμένη προθεσμία επί τόκο.

1 1/2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τας εν όψει άποδοτέα καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10.000, πέραν δέ του ποσού τούτου του τόκου όριζόμενου εις 1 τοίς 0)0 κατ' έτος μέχρι 50,000 δραχμών πέραν δέ του ποσού τούτου εις 1)2 τοίς 0)0. Αι καταθέσεις αυταί γίνονται δεκταί και εις άνοικτόν λογαριασμόν παραδιδόμενου τσ καταθέτη βιβλιαρίου λογαριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2 ταίς 0)0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις άποδοτέας μετά 3 μηνών τουλάχιστον.

2 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά εν έτος τουλάχιστον.

3 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά δύο έτη τουλάχιστον.

3 1 2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

4 τοίς 0)0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις της άποδοτέας μετά πέντε έτη τουλάχιστον ως και διά τας πέρα τών πέντε έτων ή τας διαρκείς

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται έτι έντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας Άγγλίας, άποδοταί εν όρισμένη προθεσμία ή διαρκείς επί τόκο.

1 1)2 τοίς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις 6 μηνών τουλάχισ.

2 0)0 » » » » » » 1 έτους »

2 1)2 » » » » » » 2 έτών »

3 0)0 » » » » » » 4 » »

4 0)0 » » » » » » 5 » »

Αι όμολογιαί τών έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνώνυμοι.

Τσ κεφάλαιον και οι τόκοι όμολογιών πληρώνονται παρά τσ Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήσει του καταθέτου εν τοίς Έποκαταστήμασι της Τραπεζής εις τσ αυτσ νόμισμα εις ό έγένητο ή κατάθεσις.